

[Christmas Møller.]

tror, man maa erkende, at tilfredsstillende er Forholdene ikke i Øjeblikket, slet ikke med denne Forhøjelse paa de 7 Kr. Vi, eller i hvert Fald nogle af os, kunde tænke os, at man skulde gribe det an paa en anden Maade.

Og med Omsætningsafgiften paa stærke Drikke paa Restauranter tror vi altsaa, at vi er naaet næsten til Grænsen for, hvad der kan tages i Skatter. Det vil jo paa dette Omraade blive interessant i den kommende Tid at se, hvorvidt denne Betragtning er rigtig. Vi er tilfredse med, at Lovforslaget er kædet sammen med den Ordning, der er gennemført, paa den Maade, at den er tidsbegrænset til og med den 30. September 1947. Man vil som Følge deraf kunne faa samtidige Erfaringer paa dette Omraade, saa at vi maaske noget hen i Rigsdagssamlingen 1946—47 kan anstille en lidt mere samlet Betragtning angaaende Beskatningen paa hele dette Omraade og komme til en Ordning, som er saa tilfredsstillende for Erhvervet som overhovedet mulig.

Jeg anbefaler Lovforslaget.

Ragnhild Andersen: Meningen med det forelagte Lovforslag er jo at faa en forhøjet Afgift paa Spiritus og en forhøjet Omsætningsafgift paa stærke Drikke paa Restaurationer til Dækning af de Udgifter, der er forbundet med de nu gennemførte Landbrugsordninger. Det kommunistiske Parti har imidlertid taget den skarpeste Afstand fra Forslagene om Smør-, Flæske- og Ægordningen, som lige er gennemført, og kan heller ikke tage Medansvaret for den Dækningslov, som her foreslaas. Lovgivningen om Forbrugsafgifter maa ses som et Led i en prisfordyrende Politik, som vi ikke vil tage Medansvaret for, saa lidt som vi vilde tage Ansvaret for de gennemførte Landbrugsordninger.

Den højtærede Minister siger, at det har været Tanken at lægge Afgifterne paa Omraader, der ikke berører den almindelige Mands nødvendige Forbrug. Der kunde vel være Grund til at knytte et Par Bemærkninger hertil. Jeg hører til dem, der mener, at Ispinde, som nu ikke er omtalt i Lovforslaget, ikke er nogen særlig Form for Luksus, og at de Mælkegoder, som Børn og unge Mennesker faar ind gennem Ispindene, ikke kan siges at repræsentere noget særlig luksuriøst Forbrug.

Der er et andet Omraade, som jeg finder Grund til at røre ved, og det er med Hensyn til den almindelige Omsætningsafgiftsforhøjelse. Denne Forhøjelse betyder

nemlig, at ikke bare Brændevin, Whisky, Cognac og andre stærke Drikke bliver dyrere, men at ogsaa den almindelige Øl faar en Tand opefter. Hvis det nu kun drejede sig om, at Mennesker gik ud og drak Øl i stor Stil og skulde betale Omsætningsafgift af den Grund, var det noget andet, men der er jo en Masse Mennesker, der er tvunget til at drikke Øl til deres Frokost, i hvert Fald at drikke noget til Maden, og jeg vil da ikke mene, at det skulde være sundere at drikke Sodavand til Maden end at drikke Øl. . . . (Hans Thyge Jacobsen: Mælk!). . . . Mælk kan man maaske nok faa paa visse Værts-huse, men det er ikke paa alle, saa vidt mig bekendt. Det synes jeg nu i og for sig ogsaa, at man med nogen Ro kunde overlade til de enkelte selv at bestemme; jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen til enhver Tid foretrækker Mælk, men det vil jeg ikke blande mig i. I hvert Fald er det ikke givet, at alle synes om at erstatte Øl med Mælk, og de behøver ikke derfor at være særlig luksuriøst indstillet. Haandværkere, Arbejdsmænd, som arbejder ude, Chauffører, Kuske og Bude er jo alle sammen henvist — medmindre de vil indtage deres Klemmer paa Fortovet eller paa deres Vognlad — til at gaa ind paa en Restaurant og købe sig et eller andet til deres Mad. For deres Vedkommende vil den højtærede Ministers Synspunkt ikke holde Stik, at man kun har beskattet dem, som direkte har et Luksusforbrug.

Jeg vil lige gøre en Bemærkning med Hensyn til Administrationen af Lovens Bestemmelser; det drejer sig om et Omraade, som vort Parti tidligere har berørt. Ved Gennemførelsen af dette Lovforslag lægger man en Masse Ekstraarbejde og ekstra Udgifter paa de handlende, som skal administrere Loven, de Købmænd og handlende, som skal have Arbejdet med ikke bare at indkassere Skatten for Staten, men der er jo ogsaa gaaet en hel Masse Bogholderi i det, og det er vel ikke givet, at det lønner sig, at de Mennesker stadig væk skal gøre det vederlagsfrit. Jeg vil henstille til den højtærede Minister at se at faa en bedre Ordning paa dette Omraade, end der hidtil har været.

Som jeg indledningsvis sagde paa mit Partis Vegne, er det foreliggende Lovforslag meget nøje sammenknyttet med de her i Folketinget vedtagne Love om Smør-, Flæske- og Ægordninger, som vort Parti har fralagt sig Ansvar for, og jeg skal derfor paa min Gruppens Vegne udtale, at vi heller ikke kan medvirke til Fremme af det foreliggende Lovforslag.